

SAŽETAK

Uredništvo Str.1
Marijo, majko žalosna.

Formativni put Str.3
Milost podrazumijeva narav: Vježba vrlina.

Upoznajte sebe Str.7
ADMA u Surreyu BC - Kanada: *Intervju sa don SDB, Anthony Samson.*

Povjerenje, Povjeravanje, Osmijeh Str. 9
Pismo vrhovnog poglavara don Ángela Fernández Artimea: *Povjerenje, Povjeravanje, Osmijeh!*

Formacija ADMA-inih težnji Str.10
3. Mi smo salezijanska obitelj!

Obiteljski dohađaji Str.11
- ADMA u Kanadi, Toronto.

- IX. Međunarodni kongres Marije Pomoćnice. Str.12

UREDNIŠTVO

MARIJO, MAJKO ŽALOSNA

Dragi prijatelji ADMA-e,

Potpuno smo uronjeni u korizmeno vrijeme koje nas priprema za slavlje kršćanskog otajstva u čijem su središtu muka, smrt i uskrsnuće Gospodina našega Isusa Krista. Da bi došli do svjetla, potrebno je proći kroz križ.

Papa Franjo nas u poruci za korizmu ove godine poziva na razmatranje iskustva Preobraženja gdje je glas koji se čuo iz oblaka poručio: **“Njega slušajte”** (Mt 17,5). Stoga je prva uputa vrlo jasna: **“slušajte Isusa”**. Korizma je milosno vrijeme u osluškivanju Onoga koji nam govori. A kako nam On govori? Prije svega u Riječi Božjoj koju nam Crkva nudi u liturgiji. Ne dopustimo da dođe do ušiju koja ne čuju. Ako ne možemo uvijek prisustvovati misi, razmišljajmo o dnevnim čitanjima Biblije, čak i uz pomoć interneta. Osim što nam govori u Svetom pismu, Gospodin to čini preko naše braće i sestara, posebno u izrazu lica i pričama onih koji su u potrebi.

Isti glas malo dalje kaže: **“Ustani, ne boj se.” Kad podigoše oči, ne vidješe nikoga osim Isusa samoga”** (Mt. 17, 6-8). Evo druge naznake za ovu korizmu: **‘nemojte pobjeći u religioznost koja se sastoji od izvanrednih događaja, fascinantnih iskustava, zbog straha od suočavanja sa stvarnošću i s njezinim svakodnevnim naporima, poteškoćama i proturječjima.’ Svjetlo koje Isus pokazuje učenicima je predokus Uskrsne slave, prema njemu moramo ići, slijedeći ga ‘sami’.** Korizma je usmjerena prema

Uskrsu. Korizma nije cilj sama po sebi, **već nas priprema da živimo muku i križ s vjerom, nadom i ljubavlju, što vodi do uskrsnuća.**

Nije lako suočiti se s teškoćama, svladati prepreke, proživjeti patnje koje nam donosi svakodnevni život. Zato razmišljajmo o Mariji, ožalošćenoj majci. Nitko kao ona ne može razumjeti naše 'žalosti'. Znamo da su u Božjem spasenjskom naumu (Lk 2,34-35) naše poteškoće i žalosti povezani s raspetim Kristom i žalosnom Djevicom, kao što je to slučaj i u liturgiji te pučkim pobožnostima.

Baš kao što je Krist "čovjek boli" (Iz 53,3) jer je preuzeo na sebe sve boli svijeta, da "pomiri sa sobom sva bića: one na nebu i one na zemlji, umirujući ih krvlju svoga križa" (Kol 1,20), Marija je "žena boli", koju je Bog pridružio svome Sinu, kao majku i kao onu koja je s njime dijelila njegove muke.

U ovom pokorničkom vremenu možemo na poseban način ustvrditi da je Gospin cijeli život, od samog početka Isusova zemaljskog života, izložen odbacivanju njezina Sina (Lk. 2,35). Međutim, pobožnost kršćanskoga puka je s vremenom ukazala na sedam glavnih dijelova Majčina žalosnoga života i smatrala ih kao 'sedam žalosti' Djevice Marije.

Tako je, prema modelu Via Crucis (Put Križa), rođena pobožnost Via Matris dolorosae (Put Majke) ili jednostavno Via Matris, koju je odobrila Sveta Stolica. Još iz 16. stoljeća datiraju prvi zapisi pobožnosti Via Matris, ali u svom sadašnjem obliku poznata je od 19. stoljeća. Pobožnost počiva na uvidu i promatranju cijelog Gospinog života, počevši sa Šimunovom proročkom najavom (usp. Lk 2,34-35) i završavajući smrću i ukopom njezina Sina, kao putovanje vjere i žalosti: putovanje artikulirano u

sedam vremena, što odgovara 'sedam žalosti' Majke Gospodnje.

Practiciranje pobožnosti Via Matris dobro je usklađeno s drugim temama koje se nalaze u korizmenom putu. Baš kao što je uzrok Gospinoj tugi odbačenost koju je Krist trpio od ljudi, Via Matris neprestano upućuje na otajstvo Krista, Gospodinova sluge patnika (usp. Iz 52,13-53,12), odbačenog od strane vlastitog naroda (usp. Iv 1,11; Lk 2,1-7; 2,34-35; 4,28-29; Mt 26,47-56; Dj 12,1-5). Pobožnost se također odnosi i na otajstvo Crkve: postaje Via Matris su etape na putu vjere i boli, a upravo u tome je Gospa prethodila Crkvi. Via Matris ima 'Sažaljenje' kao svoj najviši izraz.

Dragi prijatelji, pozivam vas na zajedničku molitvu Mariji za tolike patnje u našem svijetu: „*O Bože, ti si htio da zajedno sa svojim Sinom, podignutim na križ, bude nazočna i Njegova žalosna Majka: daj da, sjedinjeni s njom u Kristovoj mucu, možemo sudjelovati u slavi uskrsnuća.*”

Sveta vam svima Korizma promatrana Marijinim pogledom.

Renato Valera,
 Predsjednik ADMA Valdocco.

Alejandro Guevara,
 Duhovni animator ADMA Valdocco.

“Svjetlo koje Isus pokazuje svojim učenicima predokus je uskrsne slave.”

FORMATIVNI PUT

MILOST PODRAZUMIJEVA NARAV: VJEŽBA VRLINA

Uz borbu protiv najčešćih kušnji, pozvani smo krepostima poticati djelovanje Duha Svetoga. Posebno će nam pomoći **poniznost i krotkost**, crte Isusova karaktera: „*Učite se od mene jer sam krotka i ponizna srca*” (Mt. 11, 25-30).

Kao što kaže sveti Franjo Saleški: **“Nježno podnosite male nepravde, male neugodnosti, gubitke male važnosti koji se događaju svaki dan. Ove male prilike proživljene s ljubavlju stvorit će vam Božje srce i učiniti ga vašim”.**

Bolje ćemo razumjeti kako nam razvoj vrlina može pomoći rasti u miru i ljubavi: strpljivost, krotkost, poniznost, siromaštvo duha (čak i usred bogatstva), izbjegavanje ogovaranja i osuda.

Nastojat ćemo ne samo ljubiti druge, nego i učiniti da se drugi osjećaju voljenima, crpeći snagu iz velikog bogatstva salezijanske duhovnosti i don Bosca: **dobrote, neumornog rada i salezijanske umjerenosti i optimizma.** Sjetimo se tri riječi pape Franje: **molim te, oprosti i hvala.**

1. Što je poniznost?

Grčki izraz za izražavanje poniznosti korišten u Magnifikatu (**“gledao je na poniznost svoga sluga”**, Lk. 1, 48) i u kristološkom hvalospjevu svetog Pavla Filipljanima (**“ponizio se postavši poslušan do smrti**, Fil. 2, 8) je imenica *tapeinòs* i glagol *tapeinò*. Kad smo kao dijete čitali Mickeya Mousea, u pričama o ujaku Tvrdici bilo je epizoda o gubitku njegovog ogromnog bogatstva; svaki put kad bi se takva situacija dogodila, komentar ujaka Tvrdice bio je: “me tapino” (jadni ja!!). Odakle dolazi i koje je značenje izraza? U proučavanju grčkog jezika izraz *tapeinòs* ima pet značenja ovisno o kontekstu:

1. **za mjesto, nizak**; stasom, rastom nizak;
2. **skromna osoba**, ponižena, pokorna, skromna, **sitna**, malena, siromašna, slaba;
3. **duhovno potišten**, bezvoljan;
4. **moralno podlo**, kukavica, skroman, ponizan;
5. **za stvari**, skroman, rezigniran, siromašan.

Semantička referenca i za kontekst Magnifikata i za poslanicu Filipljanima je osoba. U slučaju

Marije ponizna, niskog statusa, siromašna i slaba, u slučaju Isusa ponižena i podložna. Oba nam konteksta pomažu da duboko razumijemo značenje poniznosti, jedan je koristan za objašnjenje drugoga. Da bismo bili ponizni poput Marije i stoga pronašli Božje zadovoljstvo, trebamo biti ponizni i podložni, kao što je bio Isus u trenutku svoje smrti na križu, njegovog najekstremnijeg poniženja. Ukratko, ne može biti poniznosti bez poniženja, ove dvije stvarnosti izgledaju izravno proporcionalne. Ako je netko stvarno slab i siromašan ili se osjeća takvim, to je doista trenutak u kojem se može uzdići: **“onaj koji se uzdigne bit će ponižen (tapeinò), a onaj tko se ponizi (tapeinò) bit će uzdignut”** Lk. 14, 11. To je doista pohvala krhkosti, situacija u koju Bog može ući, razapeti svoj šator, sagraditi svoj dom i nastaniti se u njemu.

2. Što znači odlomak “Učite od mene koji sam krotka i ponizna srca” (Mt. 11, 25-30)?

Odlomak se nalazi na kraju 11. poglavlja, a prethodi mu Ivan Krstitelj koji šalje dva učenika Isusu da ga upitaju je li on doista Mesija. Ivan, koji je bio Isusov bratić, izabran da bude njegov glasnik, prepoznao ga je otkad je bio u utrobi svoje majke Elizabete, radujući se posjetu Isusa u Marijinoj utrobi, sada se pita je li to **“Onaj koji treba doći, ili nam je čekati drugoga?”** Isus odgovara karakteristikama Mesije koje spominje prorok Izaija: **slijepi progledaju, hromi hodaju, siromasima se naviješta radosna vijest...** U ovom pitanju Isus daje hvalu svome bratiću i potvrđuje njegovo poslanje kao prethodnika. Uistinu je velika suprotnost između najave obraćenja koju propovjeda Ivana Krstitelj tj. neprihvaćanja njegove poruke i onoga što sam Isus naviješta. Uistinu gradovi na Galilejskom jezeru u kojima su se događala mnoga čuda nisu vjerovali u Kristovu moć.

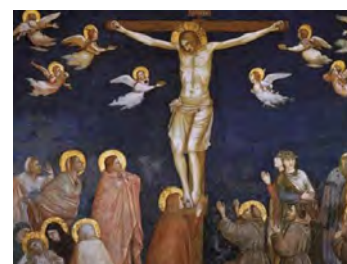
Odmah nakon odlomka slijedi rasprava s farizejima o suboti i hramu. Isus, Gospodar subote, ponavlja **“Milosrđe želim, a ne žrtvu”.**

Tekst o kojem je riječ nalazi se između ova dva odlomka. Prepoznati Isusa kao Mesiju, pristupiti njegovom sinovskom odnosu s Ocem, upoznati ga u dubine do te mjere da ga iskusimo: to nije plod ljudskog truda, nije povezano sa poznavanjem i obdržavanjem zakona, nije postignuto zahvaljujući zahtjevnoj askezi već nadilazi tvrdoću srca neprihvatanja njegovih čuda. To je Očev besplatni dar (toliko mu se svidjelo) da mu Isus zahvaljuje javnom ispovijedi putem molitve kako bi ga svi mogli slušati: **“Blagoslivljam te, Oče, Gospodaru neba i zemlje, jer to si sakrio mudrima i razumnima, a otkrio si malenima.”** Samo maleni, siromašni, ponizni mogu pristupiti spoznaji Boga.

Tko je velik, bogat i ponosan, tko je pun sebe, tko se oslanja samo na svoju snagu, tko je sam sebi dovoljan, taj nikada neće moći upoznati širinu i dubinu Božje ljubavi. I evo Isusova iskoraka: **„Sve mi je dao Otac moj, i nitko ne poznaje Sina osim Oca, nitko ne poznaje Oca osim Sina i onoga kome Sin hoće objaviti“.** Odnos Otac Sin totalizirajući je odnos: sve je dano od Oca i Sina. A spoznaja koju Isus ima o Ocu je jedinstvena: On, Jedinorođenac od Oca, rođen ne stvoren, od iste tvari, u krilu Očevom od vječnosti i zauvijek je Onaj koji se utjelovljuje, postaje čovjekom, spušta se do smrti na križu, otkriva lice Očevu jer je jedno s Njim. Ocu se ne može pristupiti osim prolaskom kroz božansku osobu Utjelovljene Riječi.

A evo i poziva svim ljudima u njihovoj egzistencijalnoj krhkosti: **„Dodite k meni svi koji ste izmoreni i opterećeni i ja ću vas odmoriti“.** Umor i opterećenost dvije su životne situacije često prisutne u čovjeku, ne tiču se samo tjelesne dimenzije, mnogo više moralne, egzistencijalne, duhovne. Ne možemo ne pomisliti na tjeskobu vremena pandemije, na apsurdnost ratova, ekonomske neizvjesnosti, na teškoće rasta, preuzimanja novih odgovornosti, bolesti i starosti. U ova dva pojma – umoru i opterećenosti mogu se pronaći muškaraci i žene diljem svijeta i kroz svo vrijeme. Pred surovom stvarnošću, surovom poviješću, nezadrživa je najava spasenja od Isusa, pitamo se: tko će nam priteći u pomoć? Tko će nas osloboditi? Isus s nježnošću odgovara: Ja ću vas odmoriti. Ja ću utažiti tvoju žeđ, dat ću ti onu vodu živu koja gasi tvoju žeđ za životom vječnim. Ja ću ti oprati noge i doći ću te poslužiti. Zar ne primjećuješ? Nova stvar niče upravo sada.

Uzmite jaram moj na sebe. Isus nam daje teret, to je njegov teret, on postaje teret za nas. Jaram je drveni alat za vođenje životinja u paru i za vožnju kola. Jaram je uvijek za dvoje: jedno je Isus, a drugo smo mi. Nikad nisi sam. Lijepo je biti u paru s Isusom, podijeliti teret. Zato na kraju kažemo da nam je jaram blag (sa Isusom je uparen) i lagana težina (jer on nosi najteži dio, on je taj koji za nas uzima križ). Pozvani smo biti Cirenci s njim, Cirenci njegova križa ali i njegove radosti.

Stih 29 uključuje didaktičku naznaku: **“Učite od mene, jer sam krotka i ponizna (tapeinòs) srca i naći ćete pokoj dušama svojim”.** Gospodina možemo prepoznati ako se nađemo u njegovoj školi blagosti i poniznosti, ako smo pitomi i krotki poput Žrtvovanog Jaganjca, a osuđivani, ponižavani, maltretirani, vrijeđani poput Raspetoga. Cijena poniznosti je poniženje, plod je spasenja i radost.

3. Što sveti Franjo Saleški kaže o poniznosti i blagosti?

Prava poniznost je velikodušna. Zapravo, što nas više poniznost čini poniznima kroz spoznaju ništavnosti što smo sami za sebe, to nas više tjera da cijenimo dobra koja je Bog stavio u nas, osobito vjeru, nadu, ljubav i tu određenu sposobnost koju On ima i koju nam je dao da se sjedinimo s njim po milosti. Ovo uvažavanje Božjih darova koje čini poniznost, temelj je velikodušnosti duha. Poniznost nas uvjerava da ne možemo ništa učiniti sami jer nas tjera da prepoznamo svoju bijedu i svoju ograničenost. Velikodušnost nas pak navodi da kažemo sa svetim Pavlom: **“Sve mogu u Onome koji mi daje snagu”.** Poniznost čini da ne vjerujemo sami sebi, velikodušnost čini da se pouzdajemo u Boga, te su dvije kreposti tako sjedinjene jedna s drugom da ne mogu postojati jedna bez druge niti se ikada mogu razdvojiti. Poniznost je zahvalna: nije prava poniznost ta koja nas sprječava da vidimo što je Bog stavio u nas. Zapravo, Božje darove treba prepoznati i cijeniti. Poznavati sebe znači, da, prepoznati svoju neznatnost, ali i veliko dostojanstvo koje nam je Bog dao stvorivši nas na svoju sliku i priliku, sposobne sjediniti se s njime i obdarene određenim instinktom

koji nas tjera da tome težimo. Unija. Istinska poniznost je puna ljubavi i u službi ljubavi, toliko da se može reći da je milosrđe poniznost koja se penje, a poniznost je milosrđe koje silazi. Poniznost skriva i prekriva vrline kako bi ih sačuvala, dopušta da se vide kada to ljubav zahtijeva. Tako se on ne razmeće svojim darovima, nego kada milosrđe to zahtijeva, on zna bližnjemu s iskrenošću i blagošću dati ne samo ono što je njemu korisno, nego i ono što mu je drago. Stoga su svi oblici poniznosti koji štete milosrđu sigurno lažni.

Nadalje, istinska poniznost je slatka, jaka, spokojna i podatna: hodajući s jednostavnošću na ovom putu učinit ćemo sebe ugodnim Bogu jer je On zadovoljan poniznim srcima.

Zbog toga vas potičem da budete radosni i ponizni pred Bogom, ali i pred svijetom. Ne tražite vidljivu poniznost, ali nemojte je ni izbjegavati kad vam se ukaže prilika, prije svega uvijek je prihvatite s radošću. Međutim, pazi da tvoja vanjska poniznost uvijek bude pravi izraz tvog srca.

Njeguj svoju poniznost s ljubavlju jer Bog je gleda sa zadovoljstvom i kada ju pronađe u tvom srcu, ispuni ga milošću. Volite svoje siromaštvo, uživajte u praznini kako bi vas Gospodin ispuni svojim Kraljevstvom. Stoga nahranite svoju dušu duhom poniznog i srdačnog povjerenja u Boga i dok otkrivete da ste krhki i jadni, naučite mu se nadati s više hrabrosti. Tako ćete prakticirati veliku poniznost, velikodušnost i smirenost. Čuvat će vas u službi Božjoj, u sinovskoj slobodi ljubavi bez ogorčenja vašeg srca i održavat će u vama duh svete radosti. (Usp. Duhovne vježbe, V, 2-4; VIII, 14; III, 20. Uvod u pobožni život (Filotea) III, 5. Pisma od 11-1-1604; 1607; 8-1608).

„Učite od mene jer sam krotka i ponizna srca“, tako govori Gospodin Isus preporučujući nam ove dvije kreposti koje su posebno zasjale u njemu. Na taj način nam pokazuje da ga samo blagošću i poniznošću naša srca mogu nasljedovati i posvetiti se njegovoj službi. Jer sveta ljubav nikada nije odvojena od ovih dviju kreposti, kao što one nikada nisu bez svete ljubavi. Imajte uvijek na umu da je ovozemaljski život put k blagoslovljenom, pa se ne srdimo na tom putu jedni na druge, nego hodimo tiho i u miru sa svojom braćom i suputnicima. Ako je moguće, nemoj se uopće brinuti i nikada, ni zbog

čega, ne otvaraj svoje srce srdžbi, jer čovjekov gnjev ne ispunjava Božju pravdu.

Bolje je naučiti živjeti bez ljutnje nego željeti koristiti ljutnju umjereno i uravnoteženo. A kada nas, zbog naše slabosti, ljutnja iznenadi, bolje ju je odmah odbaciti nego poželjeti s njom pregovarati jer za malo mjesta koje joj daš u srcu, odmah postaje njezin vlasnik. Kako kontrolirati ljutnju? S ozbiljnim angažmanom, ali smirenim angažmanom, bez nasilja i žurbe, jer uzrujano srce ne može samo sobom gospodariti. Također će vam pomoći da zazovete Božju pomoć, ali i ovu molbu morate činiti slatko i smireno, nikako nasilno. Ako se uhvatite da se ljutite na nekoga, odmah to popravite tako što ćete biti nježniji prema toj istoj osobi. A da biste naučili kako to učiniti, kada se nađete mirni i bez razloga za ljutnju, opskrbite se slatkoćom i ljubaznošću u svojim riječima kao i u svojim djelima. Pobrinite se da imate slatkoću ne samo na usnama, već i u dubini duše; ne samo prema strancima, već i prema članovima svoje obitelji i najbližima. Zato svako jutro pripremite svoje srce za blagost, krotkost i spokoj, a zatim ga tijekom dana s vremena na vrijeme pozovite natrag u svoju nutrinu.

Uvježbajte se u ovoj posebnoj vježbi slatkoće ne samo za izvanredne prilike, već i za male svakodnevne zgode i nezgode. I pripremite se za ovo s mirnim i spokojnim umom. Ako ti slučajno nedostaje krotkosti, nemoj se ljutiti, nego se ponizi i počni ispočetka u svom zalaganju. U svom poslu budite mirni i uravnoteženi; pokušaj nikad ni s kim prekinuti mir. Ono što vidite možete učiniti s ljubavlju, učinite to, ali ono što se ne može učiniti bez protivljenja ili nesloge, ostavite to na miru. U svakodnevnom životu može nam se dogoditi da imamo posla s ljudima koji nas iritiraju, ne slažu se s nama ili nas koče: **ovo je pravi trenutak da pokažemo istinsku blagost, dobro znajući da se ljubav očituje u tome da uvijek i svakome činimo dobro, čak i ako ne osjetimo nikakav okus toga.** (Usp. Uvod u pobožni život (Filotea) II, 8; Pisma od 10-26-1612; 2-1609; 11-10-1616; 12-16-1619).

4. Čemu nas može podučiti mala i siromašna salezijanska suradnica Vera di Gesu (Istina o Isusu)?

Vera: O moj Isuse, nemam ti što dati, ne nalazim

ništa osim tvojih vlastitih darova i nudim ti ih, namjeravam ti ih ponuditi po Srcu tvoje i moje slatke Majke zajedno sa svojom siromašnom voljom. O Isuse, čini Ti, neka ti se ne opirem, učini me poniznim, uzmi cijelo moje srce: neka kuca samo za tebe i neka ti svakim otkucajem kaže da te voli, da mrzi grijeh. Isuse moj, daj da nemam drugog života osim tvoga, drugog uzdaha osim tvoga, drugog daha osim tvoga.

Isus: «U sveto ime poslušnosti slušajte moj Glas: to je Križ, to je Ljubav. Moja Ljubav i moj Križ nikada vas neće napustiti, kao ni MOJ GLAS. Prihvatite to iz poslušnosti, iz ljubavi i u duhu poniznosti i pokore. Gle, u tebi sam u ljubavi i boli, boli ljubavi. Ovaj Glas, moj Glas, bit će vatra koja će vas pročistiti. Želim da MOJ HRAM gori, gori, da se uništi za Mene. Hvala ti kćeri moja, što je ljubav mog Oca velika za tebe. Sutra ćete na svetoj misi donijeti darove, darove srca moje majke, i sjediti ćete ih sa svojim bijedama, sa svojim ništavilom, sa svojim malenim srcem. Sve ću uzeti. Zapamtite: vino i voda. U ovom otajstvu postoji sjedinjenje, darivanje. Samo sa Mnom prinos ide Bogu Ocu. O moja kćeri, uroni u moju ljubav. Samo će vas moja milost održati. Pogledaj me na križu, ljubi me na križu, učvrsti se na križu. Čini sve u moje ime i za moju ljubav. Kad te umor savlada, zazovi me: pomoći ću ti!». (Povedi me sa sobom, 117).

«Dar Božji, Dar ljubavi. Moja ljubav nema granica, nema prepreka. Nisu vaše bijede ono što priječi moju milost u vama jer je moja milost LJUBAV. To su tvoje sumnje, tvoje neizvjesnosti, ograničenja koja postavljaš su napuštenosti u MENI. Kako si krhka, kćeri moja! Dođite k Meni: Ja sam SNAGA, vaša snaga. Razmislite o Tabernakulu. Vi vjerujete u MOJU PRISUTNOST u Svetohraništu. Vjerujte MI, vaš Isus vas ne vara. To sam Ja, Isus! Razgovarao bih sa svakim grešnikom kad bi imao vjere u Mene, kad bi vjerovao u Mene, u moju Ljubav. Pokazao bih mu se kao nekada, čak i u svom Svetom Čovječanstvu, ali on i dalje ne bi vjerovao jer nema Vjere. Ako je Vjera u tebi rasla, znaj da je to moj Dar! Vjerujte Mi dok vam govorim i ne pitajte se ništa drugo, ne objašnjavajte zašto: tako se svidjelo MOJEM OCU, tako se meni sviđa. Primate moj Glas u poniznosti i zahvalnosti. Vratite se Meni, prepustite se mojoj Ljubavi. Osjećaš li moj Križ, osjećaš li moj jaram?! Dopustite da vas Ja prodrem». (Povedi me sa sobom, 120).

Vera: O Isuse, daj da osjetim bol grijeha, čistu i svetu LJUBAV, daj mi dar poniznosti i poslušnosti. O Isuse

daj mi “sve” jer nemam ništa. Hvala ti. (Povedi me sa sobom, 122)

Isus:

“Sada me, kćeri moja, poslušaj: volja je Moga Oca da ostanesh sabrana, ponizna čekajući Me. Pozivam te da ispuniš poslanje. Ne boj se, imaš ljubav, snagu. Vodit ću te neravnim i krivudavim stazama, ali na kraju ćeš me prepoznati jer ću te čekati. Da, to je Isus Svetohraništa koji govori, koji poziva: “**Ja sam**”. Ne smiješ učiniti ništa za sada, samo čekaj mene. Ja pripremam “svoje putove” kojima ćete ići vi i mnoge druge duše.

Želim te SAMO ZA SEBE, odvodim te od naklonosti svijeta. **Stavite “sve i svakoga” u Moje Očinske Ruke**, članovi vaših obitelji i Ja ćemo misliti na njih, ali vi mislite samo i uvijek na mene. Morat ćete “otići” s ovog svijeta, napustiti ga zbog Mene, odvojiti se zbog Mene. Zaručnica ne pripada mladoženji ako nije razapeta s njim. Privlačim vas u Križ.

Vidite, pripremavam vam “dar” mog bogatstva, mojih strasti: strasti ljubavi, boli; žrtve, prinosa, žrtvovanje moje Krvi.

Moja jedna kćeri, ti još uvijek ne vidiš ništa od svega ovoga! Ja, Isus, Put, Istina i Život, navijestit ću vam mnoge stvari u svoje vrijeme. Ostanite u poniznosti, u mojoj ljubavi, u mojoj milosti. S oproštenjem tvojih grijeha, Ja sam te otkupio, u pranju Moje Krvi, Ja sam te pročistio jučer, danas, uvijek.

Ovo krštenje krvlju trebaš svaki dan i to se događa samo u mojoj krvi. Spremi se, kćeri moja, uskoro ću ti doći. Tako se svidjelo mom Ocu, on još uvijek voli koristiti najjadnija i najneugodnija stvorenja, ali otkupljena mojom Krvlju, za svoju volju. Ti se bojiš. Rekao sam ti da ti govorim u mom Majčinskom Srcu, i kroz taj mač koji probada njeno Majčinsko Srce, moj Glas dopire do Tebe. Od “Majke” slušaj moj glas. Sada molite, molite se mom Ocu da bude zadovoljan odgovoriti na vaše molitve.

Kada stignu do prijestolja moga Oca, moraju imati miris tamjana. Zamolite Me za tamjan u svojim molitvama i zatim ih sjedinite s onima Crkve, Pape; odnesite ih ocu Gabrielu da ih on može ponuditi Meni. Zatražite Moje Kraljevstvo, Moju Volju, Moju Ljubav, Moju Milost, Moj Blagoslov za cijelo čovječanstvo.

**“Ó, Ježišu, daj mi
bolest hriechov, čistú
a svätú LÁSKU...”**

Pred večer silazim u svijet, među duše i gledam ih, tražim ih... Da, silazim sa Svojom Milošću u duše koje su Mi služile, u njihova srca ulijevam mir i spokoj: oni su “moje blago” na zemlji. Otac Gabriel će govoriti dušama kroz Moja usta, a Moj Glas će proći u srca. Poradi toga, tvoje srce mora patiti, mora krvariti. Pošaljite ga ocu Gabrielu da Mi ga ponudi u Srcu Moje Žalosne Majke. Napiši ovo tako da on zna moje želje. Drugim dušama ću reći svoju Ljubav, njima ću zagrliti sve.

Završite s ovim mojim posebnim Blagoslovom: Želim vas sve, želim vas spašene, želim vas u svom Kraljevstvu. Da, kćeri moja, ja sam tvoj ljubljeni Isus, da, da, da, to sam ja: Isus”.

(Povedi me sa sobom, 128).

Za osobnu molitvu i meditaciju

1) Mogu li strpljivo i blago podnositi male nepravde ili male svakodnevne neočekivane događaje?

2) Slomim li se u teškoćama i ljutim li se na sebe dopuštajući da me svlada ponos ili se prepuštam Bogu i ponavljam si **“Sve mogu u onome koji mi daje snagu”**?

3) Kad sam umoran, zovem li Isusa u pomoć u molitvi, siguran da mogu surađivati s njim te da će on nositi moj teret?

Mjesečna obveza

Obvezujem se da se neću žaliti pred poteškoćama i neočekivanim događajima i da ću govoriti **“Isuse, uzdam se u tebe”** i **„Mogu sve u Onome koji mi daje snagu”**.

UPOZNAJTE SEBE

INTERVJU: DON SAMSON ANTONY (SBD) VODITELJ GRUPE ADMA IZ SURREYA, BC - KANADA

Prije svega, željeli bismo da nam ukratko kažete nešto o sebi.

- Od kuda dolaziš?

Dolazim iz salezijanske župe u Indiji koja se zove Gospa Lurdaska (utemeljena prije otprilike 90 godina) u Madrasu/Chennaiju. Budući da sam bio u salezijanskoj župi, susreo sam se sa salezijancima u ranom djetinjstvu. To je multikulturalna, višejezična župa i kad sam studirao u školi Don Bosco kateheta je pitao tko bi se želio pridružiti zajednici i ja sam rekao da želim. Tamo sam naučio voljeti našu Majku i brinuti se za siromašnu i napuštenu mladež.

- Možete li nam ispričati nešto iz vaše prošlosti i vašeg iskustva života i vjere?

Nakon svećeničkog ređenja i kratkog boravka u Indiji, otišao sam u Tanzaniju kao misionar i kao učitelj filozofije u novicijatu Mushi. Onda sam se nakon dvije godine vratio u Indiju, a zatim sam otišao predavati filozofiju na Šri Lanku. Potom sam se vratio u Indiju i predavao u biskupijskom sjemeništu, a također i kod mnogih filozofa iz 11 salezijanskih provincija u Indiji. Onda su me zamolili da dvije godine pomažem u katakombama San Callisto u Rimu. Nakon toga sam

Upoznajte sebe

otišao u Škotsku studirati psihologiju, a zatim na UPS u Rimu završiti još neke tečajeve dok sam još bio u katakombama.

Zatim sam otišao u Palermo, grad pun imigranata, gdje su me zamolili da im pomognem i ostao sam 5 godina. Također sam imala priliku doktorirati psihologiju na UNIPA-i. Nakon 11 i pol godina u Italiji dobio sam priliku doći u Kanadu u Surrey 2017. godine i tu sam do danas.

A sad se okrenimo ADMA-i...

- Kako i gdje su se razvile udruge u vašoj pokrajini/regiji?

U Chennaiju postoji župa Don Bosco i župnik je bio oduševljen ADMA-om i tu sam stupio u kontakt s udrugom. Kasnije su mnoge župe u mojoj provinciji također osnivale svoju ADMA-u.

S druge strane, u Kanadi je ADMA bila malo shvaćena i poznata. U župi u kojoj sam sada bila je mala skupina bivših učenika. Njihove žene također su se htjele pridružiti molitvama i aktivnostima i tako su stvorile grupu koja je koristila naziv ADMA iako nije bilo službenog priznanja. Kad sam došao ovamo, pokušao sam im reći što ADMA zapravo znači i jest.

2021. godine dobili smo pismo o osnivanju ADMA grupe, a 2022. smo se dosta pripremali, ljudi su se prijavljivali i u župi je bilo mnogo interesa za ADMA grupu. Naposljetku samo 22 kandidata je prošlo tečaj obuke koja je bila koncipirana sukladno indikacijama pruženih od strane ADMA Primaria i pojedinih američkih salezijanskih animatora. Moja ideja je bila da prva grupa treba imati solidan i prikladan trening/ edukaciju. Na kraju, 24. svibnja 2022., zavjetovalo ih se 17, svi mlađi punoljetni, neki u braku (ima i parova). Trenutno je 27 ljudi na obuci za članstvo u ADMA-i. Oni su također odrasli, iako bismo htjeli uključiti više mladih.

Provincija naše grupe je British Columbia.

- Kako živite svoj odnos s ostalim skupinama Salezijanske obitelji?

Naša salezijanska župa ima mnoga udruženja koje pripadaju Salezijanskoj obitelji: suradnici, bivši polaznici, ADMA. Kćeri Marije Pomoćnice su blizu nas, imamo veliki centar za mlade: dvije osnovne škole i imamo područnu srednju školu. Kad imamo sastanak, dolaze svi: veliko okupljanje cijele

salezijanske obitelji (kao što možete vidjeti [na našoj web stranici olgcsurrey.ca](http://na.našoj.web.stranici.olgcsurrey.ca)). Na našim stranicama također možete dobiti ažurirane informacije o ADMA-i i o ostalim udruženjima u župi.

Sve salezijanske svetkovine slave se zajedno i organiziraju zajedno.

- Razmišljajući o budućnosti, kakve ideje i planove imate za očuvanje vjere među ljudima i promicanje ljubavi prema Isusu u Euharistiji i povjeravanju Mariji?

U našoj župi imamo mnogo aktivnosti za promicanje vjere: idemo u posjet obiteljima, u bolnice, u staračke domove... Kroz službe ljudima uvijek donosimo Presveti oltarski sakrament; imamo i inicijativu evangelizacije koja se zove Putevi evanđelja. Imamo i puno aktivnosti za grupe mladih - župa je živa!

U našoj crkvi postoji kapelica za klanjanje koja radi 24 sata na dan, a župljani dobivaju šifru kako bi mogli ući u bilo koje vrijeme, čak i noću.

Tu su i mnogi volonteri koji pomažu svojim vremenom i novcem.

- A za mlade?

Ima mnogo sadržaja za mlade, istaknuo bi udruženje Putevi Evanđelja. Profesori u školi su također vrlo mladi, tako da se mogu odnositi prema učenicima na blizak način. Imamo i zbor mladih. Ima mnogo ministranata.

Djeca nisu izostavljena i sretna su što nisu samo gledatelji.

Don Antony Samson,
Animator ADMA Surrey, BC - Kanada.

POVJERENJE, POVJERAVANJE, OSMIJEH

PISMO VRHOVNOG POGLAVRA DON ÁNGELA FERNÁNDEZA ARTIMEA POVJERITE, VJERUJTE, NASMIJEŠITE SE! PUTOVANJE DUGO 150 GODINA

Salezijanski povjesničar Pietro Braido opisuje osnivanje ADMA-e od strane don Bosca:

“Rođeni organizator don Bosco nije prepustio pobožnost prema Mariji Pomoćnici samo na spontanoj razini. Dao joj je stabilnost kroz Udrugu koja po njoj nosi ime. Neposredni svjedoci vidjeli su u ovoj ustanovi jednu od don Boscovih najdražih inicijativa, nakon dviju redovničkih kongregacija i udruge suradnika. [...] Posljednji dio spisa sadržavao je tekst statuta, dugi niz molitava i raznih pobožnosti s naznakom pripadajućih oprosta, kratku katehezu o oprostima općenito, dekret od 22. svibnja 1868., s kojim je Pio IX. udijelio potpuni oprost svima onima koji su pobožno pohodili crkvu u Torinu posvećenu Bezgrješnoj Djevici Mariji imena Marije Pomoćnice, na glavni blagdan iste crkve ili na jedan od prethodnih dana”.

Nadbratovština Marije Pomoćnice, kako ju je Don Bosco nazvao (danas ADMA), od samog je početka dobila svjetsku dimenziju. Godine 1988., u stotoj obljetnici don Boscove smrti, rektor don Egidio Viganò izvršio je povijesno ponovno pokretanje udruženja.

Kongregacija i Salezijanska obitelj prošli su put sazrijevanja u pobožnosti prema Mariji Pomoćnici. Salezijanska duhovnost ne može se odvojiti od pobožnosti prema Mariji Pomoćnici.

Vrhovni poglavar odlučno potvrđuje:

„Naša pobožnost Pomoćnici kršćana tijesno je povezana kako sa salezijanskim poslanjem tako i sa samim duhom salezijanske karizme koju smo primili od don Bosca kao dar Duha Svetoga”.

Godine 2003., dakle, Kongregacija za ustanove posvećenog života i družbe apostolskog života odobrila je novi Pravilnik ADMA-e.

Posljednjih godina ADMA je posebno obnovljena te je porasla brojčano i kvalitetno zahvaljujući

angažmanu obitelji i raznim inicijativama, poput Međunarodnih kongresa Marije Pomoćnice.

Obnavljamo i ponovno pokrećemo osjećaj pripadnosti i zajedničke formacije među preko 800 mjesnih grupa prisutnih u svijetu kroz godišnje formacijsko putovanje, mjesečni spomendan Marije Pomoćnice, duhovne vježbe, brigu o publikacijama kao što su bilježnice sv. Marije Pomoćnice i društvenu komunikaciju.

Andrea i Maria Adele Damiani

FORMACIJA ADMA-INIH TEŽNJI

3. MI SMO SALEZIJSKA OBITELJ!

Treća točka formacije za kandidate ADMA-e predložena od strane ADMA Primarije iz Torina Valdocco odnosi se na članak 3. Pravilnika Udruženja koji govori o pripadnosti ADMA Salezijanskoj obitelji.

Ući u Udruženje znači pridružiti se velikom stablu Salezijanske obitelji, pokretu ljudi koje je promicao don Bosco, pod vodstvom Marije Pomoćnice, za mladenačku i pučku misiju:

„Moramo se sjediniti – napisao je 1878. – među nama i svi s Kongregacijom... ciljajući na isti cilj i koristeći ista sredstva... kao u jednoj obitelji s vezama bratske ljubavi koja nas potiče da pomažemo i podržavamo jedni druge u korist bližnjega”.

Don Boscova obitelj je salezijanska jer se odnosi na svetog Franju Saleškog, kojeg je don Bosco izabrao kao našu inspiraciju i kao našeg zaštitnika. Salezijanski humanizam temelji se na nepokolebljivom povjerenju u dobrotu osobe i vrednuje sve ono pozitivno ukorijenjeno u stvorenim stvarnostima i povijesnim događajima, potičući dobro i odbijajući jadikovati nad zlom. To dovodi do mudre potrage za suradnjom, jer svatko ima darove koje treba otkriti, prepoznati i vrednovati. Pomaže nam vjerovanje u snagu obrazovanja koja podupire rast mladih i potiče ih da postanu poštenu građani i dob kršćani. To dovodi do toga da se uvijek oslanjamo na Božju providnost, uz pomoć Marije.

Salezijanska je obitelj karizmatična jer svoje najdublje korijene ima u Otajstvu Svetoga Trojstva, izvoru, uzoru i cilju svake obitelji. Ona stavlja Boga u središte vlastitog života, u jedinstvu s Isusom, prepoznatim kroz prisutnost u Euharistiji, u poslušnosti djelovanju Duha Svetoga, živjeti duhovnost svakodnevnog života u konkretnom predanju za dobro ljudi. Kod Don Bosca ta duhovnost postaje apostolska ljubav, s geslom **“Da mihi animas, cetera tolle”**. To je duhovnost sjedinjenja s Bogom u svakodnevnom životu, pri čemu potrebe naše braće traže molitvu, a trajna molitva hrani velikodušan rad za dobro i spasenje naše braće. Molitva je, u salezijanskoj duhovnosti, pokret koji počinje od akcije kojoj je cilj doći do Boga, a koja potom vodi natrag od Boga do djelovanja pojedinca, jer su um i srce ispunjeni Njime. Djelovanje i molitva kod Don Bosca postali su jedno. Izvanredan posao koji ga je

zaokupljao od jutra do večeri nije smetao njegovoj molitvi, naprotiv, pobuđivao ju je i usmjeravao; a molitva koju je njegovao u dubini njegova srca hranila je u njemu obnovljene energije milosrđa kako bi se cijelim sobom posvetio dobru svoje siromašne mladeži.

Izrazite značajke te duhovnosti koju smo naslijedili od don Bosca su:

- **Salezijanska dobrota**, odnosno sposobnost ljubiti i biti ljubljen;
- **neumoran rad i umjerenost**, u trošenju sebe za dobro mladih;
- **Salezijanski optimizam**: povjerenje u pobjedu dobra, uvažavanje ljudskih vrijednosti i odgoj u svakodnevnim radostima.

Salezijanska je obitelj apostolska po tome što u njoj Duh Sveti stvara unutaraju dinamiku koji nas potiče na davanje i služenje za dobro duša. Članovi Salezijanske obitelji žive “misionarsko zajedništvo” koje promiče preventivni sustav, sažet iz don Boscove pedagoške mudrosti:

1. **Razum**, koji ističe vrijednosti kršćanskog humanizma (traženje smisla, rad, učenje, prijateljstvo, radost, pobožnost, sloboda neodvojena od odgovornosti, sklad između ljudske mudrosti i kršćanske mudrosti);
2. **Vjera**, što znači pripremiti mjesto milosti koja spašava, njegovati želju za Bogom, poticati na susret s Kristom Gospodinom
3. **Ljubavnost**, koja izražava potrebu mladih ljudi ne samo da budu ljubljeni, već i da znaju da su ljubljeni kako bi započeli učinkovito obrazovanje; to je poseban stil odnosa i to je ljubav koja budi energiju mladenačkih srca i čini ih zrelima za darivanje i žrtvu.

Privilegirani primatelji ovog apostolskog zalaganja su mladi, Božji dar salezijanskoj obitelji i livada koje su Isus i Marija naznačili don Boscu, narodu i obitelji. U ovoj perspektivi prisjetimo se riječi svetog Pavla VI. u apostolskoj pobudnici Evangelii nuntiandi:

«Pučka religioznost (...) ako je dobro usmjerena, prije svega kroz pedagogiju evangelizacije, bogata

je vrijednostima. (...) ta pučka religioznost sve više može biti (...) istinski susret s Bogom u Isusu Kristu».

Salezijanska obitelj je marijanska, jer se sva njena duhovnost i brižnost nalazi u Mariji kao pravom primjeru darivanja i žrtve. Ljubav prema Mariji bila je – zajedno s onom prema Isusu u Euharistiji i prema Papi – jedna od triju ljubavi koje su obilježile don Boscov duhovni i apostolski život. Cijela salezijanska obitelj jest i osjeća se kao marijanska obitelj, nastala iz majčinske brižnosti Bezgrješne Pomoćnice kršćana. ADMA u Salezijanskoj obitelji ima zadaću naglašavati posebnu euharistijsku i marijansku pobožnost koju je živio i širio sveti Ivan Bosco, a koja izražava temeljni element salezijanske karizme. U toj perspektivi ADMA sudjeluje u mladenačkom poslanju salezijanske karizme, u zalaganju za čuvanje, rast i obranu vjere među Božjim narodom i vidi obitelj kao povlaštenog primatelja u ovom vremenu.

Kako nas podsjeća sveti Ivan Pavao II:

«Danas, kada je vjera na teškoj kušnji, a razni sinovi i kćeri naroda Božjega izloženi nevoljama zbog svoje vjernosti Gospodinu Isusu, kada čovječanstvo pokazuje ozbiljnu krizu duhovne vrijednosti, Crkva

**“Da mihi animas, cetera tolle”
To je duhovnost povezivanja s Bogom
u svakodnevnom životu.**

osjeća potrebu za Marijinim majčinskim dodirima: da prekali svoju privrženost jedinom Gospodinu i Spasitelju, da nastavi evangelizaciju svijeta svježinom i hrabrošću svoga kršćanskog podrijetla, da prosvijetli i vodi vjeru zajednica i pojedinaca, osobito da odgaja mlade za kršćanski smisao života, mlade kojima je don Bosco darovao cijeloga sebe».

Zajednički otac i središte jedinstva cijele salezijanske obitelji je Rektor, nasljednik Don Bosca, koji je svojoj duhovnoj djeci poručio: “Vaš će se Duhovnik brinuti za vas i za vaše vječno spasenje”.

Gian Luca i Mariangela Spesso

OBITELJSKI DOHAĐAJI

Adma u Kanadi, Toronto

dijeleći vrijeme zajedno.

Naša ADMA u Torontu proživjela je još jednu godinu punu milosti i blagoslova pod vodstvom i zaštitom Marije, Pomoćnice kršćana.

24. siječnja zajedno smo slavili misu u čast sv. Franje Saleškog. Tijekom mise Angelina Bellio je dala svoje svečano obećanje, a zatim i ostali članovi koji su obnovili svoje svečano obećanje našoj Majci pod njezinim imenom Marija Pomoćnica. Otac Frank Kelly, SDB, naš duhovni ravnatelj, blagoslovio nas je prekrasnom propovijedi i uručio Angelini ADMA bedž. Nakon mise slikali smo se za uspomenu na ovaj dan, a zatim nastavili uz domjenak, radosno

Nastavljamo se sastajati svaki mjesec i održavati tri duhovne obnove godišnje pod vodstvom Oca Kellyja. Ove godine nastavili smo svoj put produbljujući Božju ljubav i milosrđe.

IX međunarodni kongres Marije Pomoćnice

Dar·te·ei·a
MESTRA
IX Congresso Maria Auxiliadora

U povodu nedavno održanih Dana duhovnosti Salezijanske obitelji, predstavljen je **IX. međunarodni kongres Marije Pomoćnice** koji organiziramo mi iz Udruženja Marije Pomoćnice (ADMA) i koji je upućen svim skupinama Salezijanske obitelji. **Kongres će se održati u Fatimi od 29. kolovoza do 1. rujna 2024. godine.**

Otac Antonio Marcelino, salezijanac iz Portugala i generalni koordinatorski Kongresa, i Giovanni Scavino, vijećnik ADMA-e, s oduševljenjem su pozvali cijelu Salezijansku obitelj da se odmah pripremi za ovaj snažan trenutak zahvale i povjerenja Mariji.

Sljedeći kongres održat će se u kongresnoj dvorani "Pavao VI." svetišta u Fatimi, u Portugalu, izrazito marijanskom mjestu, gdje se Djevica Marija 1917. godine ukazala djeci kako bi pozvala cijeli svijet na molitvu i pokoru.

Odabrani naslov za ovaj događaj bit će **"Dat ću ti učitelja"**, u spomen na don Boscov san kojeg je doživio s 9 godina, a čija će se 200. obljetnica slaviti 2024. godine. To je san koji se duboko utisnuo u don Boscovo srce i koji ga je vodio kroz cijeli život. Želja je da Marija Pomoćnica sve više bude učiteljica koja prati i vodi cijelu Salezijansku obitelj na putu prema Isusu i prema mladima u potrebi.

U sljedećim mjesecima, dodatne informacije bit će objavljene na web stranici posvećenoj Kongresu: mariaauxiliadora2024.pt

Pripravu i realizaciju ovog velikog događaja Salezijanske obitelji povjeravamo molitvi.

MOLIMO SVE DA NAM POŠALJU ČLANAK, FOTOGRAFIJU SA FORMACIJSKOG SUSRETA, KOMENTAR 24. MARIJINE POMOĆNICE, ODRŽANE VOLONTERSKE AKTIVNOSTI. Članak (.doc format, max. 1200 znakova bez razmaka) i maksimalno 2 fotografije (digitalni format .jpg i širine minimalno 1000 px) s naslovom i/ili kratkim opisom potrebno je poslati na adma@admadonbosco.org. U predmetu e-maila "Obiteljski događaji" iu tekstu potrebno je navesti podatke o autoru (ime, prezime, mjesto snimanja, Adma pripadnost, grad, država). *Slanjem automatski ovlašćujete Admu za obradu, objavu, čak i djelomičnu, te objavu članka i fotografija u bilo kojem obliku. Slike mogu biti objavljene na web stranici www.admadonbosco.org, i/ili drugim Adma web stranicama zajedno s opisom prema odluci urednika.*